

A Horthy-rendszerben 1926-tól 1938-ig, tehát tizenkét év alatt mindössze 10.6 százalékkal emelkedett a magyar gyáripártermelése. A Központi Statisztikai Hivatal legújabb tervjelentése elmondja, hogy gyáripárunk 1951 harmadik negyedévi termelése 24.8 százalékkal volt több, mint 1950 harmadik negyedében. Vasból és acélból 19.6 százalékkal, téglából 11.8 százalékkal, esztergagépből 30.9 százalékkal gyártottunk többet, mint az elmúlt év hasonló időszakában. A 10.6 százalék a kapitalisták tizenkét esztendeje alatt — és a 24.8 százalék a mi egy esztendőnk alatt nem csoda, nem is véletlen. Soha kapitalista ország nem ismerhet ilyen fejlődést. Statisztikai Hivatalunk tervjelentése ezért büszkeséggel tölthet el bennünket.

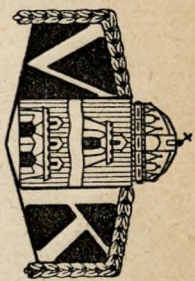
Még sincs okunk elégedettség-re. Mert bár termelésünk rohamléptekkel növekszik, számos fontos cikkből, különösen az alapanyagokból kevesebbet gyártunk, mint amennyire nagy céljaink megvalósításához szükségünk van. Kohászatunk 99.6, építőanyagiparunk 92.3, gépgyártásunk 97.4 százalékra teljesítette negyedéves tervét. Amikor mi arról beszélünk, hogy 1954-ben már a földalatti gyorsvasúton utazunk, hogy új városrészek nőnek ki Budapesten, új kultúrház Csepelen és Óbudán, megépül a Boráros-téri híd és az új Nemzeti Színház — azt értjük alatta, hogy a tervet minden részletében száz százalékig teljesítjük. A hónapok, napok, órák munkájából születik meg 1954 Budapestje, abból, hogy a minisztériumok pontosan, jól és időben küldik a terveket a gyáraknak, abból, hogy a műszaki vezetők helyes intézkedéseket adnak ki, abból, hogy a munkás büszkén írja rá vállalási lapjára: „a november 7-i vállalást határidő előtt teljesítettem.” Ugy születik 1954 Budapestje, hogy a pártszervezetek, a kommunisták valóban felelősnek érzik magukat mindazért, ami fővárosunkban — az üzemekben és másutt is — történik, harcolnak az ellenség, a maradiság ellen és szárnyaik alá

veszik, gondozzák a születő újat.

Ha most elmaradunk: a jövőt veszélyeztetjük, a szocialista Magyarország és nem utolsósorban a szocialista Budapest megvalósítását hátráltatjuk. Mérföldetlenül gyorsabban fejlődik iparunk, mint a Horthy-rendszerben, az akkori termeléshez viszonyítva sokkal több téglát, cementet termelünk például, — mégis közel 8 százalékkal kevesebbet, mint amennyire a földalattinak, a Júlia-utcai házaknak, az óbudai és csepeli kultúrpalotáknak, a bölcsődéknek, iskoláknak szüksége lenne. „Az agresszort teljes fegyverzetben kell fogadni” — mondotta Sztálin elvtárs a Pravda munkatársának. A mi viszonyaink között ez első-sorban a termelés növelését jelenti — ezért sem szabad elmaradnunk.

Ezekben a napokban levelek tízezrei indultak el az ország, Budapest minden részéből szeretett vezérünk: Rákosi elvtárs címére. A bécsiúti téglagyár dolgozói például azt írták: „Téglaégetési tervelőirányzatunkat november 7-re teljesítjük”. Ujfajta emberek írták ezeket a leveleket. Olyanok, akik közül az elmúlt negyedévben 52.5 százalékkal többen vettek részt különböző szaktanfolyamokon, mint 1950 harmadik negyedében. Olyanok, akik a könyvtárakon több mint háromnegyedmillió könyvet vásároltak, többen járnak színházba, moziba. — akik tehát egészen másként élnek és gondolkodnak, mint akkor, amikor alig emelkedett évente például a téglatermelés és ezekből a téglákból az urak számára építettek palotákat.

Fokozzuk most küzdelmünket — levonva a tanulságokat elmúlt negyedévi munkánk értékeléséből — a november 7-i vállalások teljesítéséért, a terv második éve utolsó negyedének győzelméért. És januárban, amikor újból megjelenik a Statisztikai Hivatal tervjelentése, ez bizonyítvány lesz arról is, hogyan tartottuk meg Rákosi elvtársnak adott szavunkat, megtettünk-e mindent hazánk és fővárosunk minél boldogabb jövőjéért.

Budapestre vonatkozó újságcikkek

725.091

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Szerző:		Cím: 1954 BUDAPESTJÉÉRT	
Forrás: <i>Pravda</i>		Hely:	
<i>Munkáért</i>		Idő: <i>1949-1954</i>	
(Hely)		Személy	
<i>1954/X/23</i>		Helyszám	
(Idő)		Szerkesztői háziyomda 1926 — 8891	
(Köt. v. fiz.)			
(Oldal)			